

Sborové noviny

ŘÍJEN + LISTOPAD 2020

ÚVODNÍK: SVĚDECTVÍ O OBRÁCENÍ

Jan Macek

A vy jste jednali jako my i Pán, když jste uprostřed mnohé tísně přijali slovo víry v radosti Ducha svatého. Tak jste se stali příkladem všem věřícím v Makedonii a v Achaji. Od vás pak se slovo Páně rozeznělo nejen po Makedonii a Achaji, ale o vaší víře v Boha se ví všude, takže není třeba, abychom o tom vůbec mluvili. Lidé sami vypravují, jak jste nás přijali a jak jste se obrátili od model k Bohu, abyste sloužili Bohu živému a skutečnému a očekávali z nebe jeho Syna, kterého vzkřísil z mrtvých, Ježíše, jenž nás vysvobozuje od přicházejícího hněvu. (1 Te 1:6-10)

Vždy velice rád a pozorně naslouchám příběhům lidí, jejichž životy protulo setkání s Kristem. S napětím sleduji, jak evangelium o Boží lásce proměnilo jejich cestu, udalo jim nový směr a smysl. Zajímá mě ale také, jak to bylo dál. Jak dotyční rostli ve víře, jakými zkouškami a zákrutami museli projít a jak se díky tomu proměnila jejich víra. Hosté se svědectvím vždy patřili k mým oblíbeným dorostovým i mládežovým programům. Autentická vyprávění pro mě byla inspirací, povzbuzením, kladla otázky, otvírala nové perspektivy. Na mé cestě za Kristem a pak s Kristem hrála podstatnou roli.

Za ta léta jsem slyšel pěknou řádku různorodých hostů. Na jedné straně vraha, těžkého zločince a rozvedenou ženu boháče, pro něž bylo setkání s Kristem šokem a otřesem. Na druhé straně církevní děti, které se k Bohu propracovali postupně, až se rozhodli vzít odpovědnost za svůj duchovní život. Lidé extrovertní i introvertní, se základním vzděláním i vysokoškolské profesory, chudé i bohaté. Výčet Boží rodiny je dlouhý a ukazuje, že s Kristem se může setkat opravdu každý.

Utkvělo mi zvláště jedno svědectví. Po boku své manželky ho vyprávěl třesoucím se hlasem ten nejveselejší a nemilejší bratr strýček ze sboru. Dávno už byl v důchodu. Vyprávěl o svých sexuálních selháních v manželském životě, potřebě odpuštění, smíření a nového vykročení. S tetičkou odcházeli z místnosti zavěšení jeden do druhého. Kdo pozorně poslouchal, viděl, jak jsou oba zavěšení nejen do sebe navzájem, ale také do Boží milosti. Všichni mládežníci jsme si tehdy uvědomili, že církev je složená z omilostněných hříšníků a ne z lidí dokonalých, a pochopili jsme, že tvrdý zápas o prosazení Boží vůle v našich životech opravdu může překonat z lidského pohledu nepřekonatelné. Jsem strýčkovi i tetičce velmi vděčný za jejich odvahu se takto otevřeně sdílet s partou životem ještě nepopsaných pubertáků a adolescentů.

Stejně jako obrácení a praxe víry tesalonických křesťanů byla povzbuzením pro všechny křesťany tehdejší doby, i dnes svědectví na půdě církve může být velkou posilou ve víře pro bratry a sestry. Jsem proto rád, že součástí tohoto čísla sborových novin mohou být tři „hosté“, nedávno pokřtění a přijatí za členy našeho sboru. Děkuji Zuzce, Markétě i Tomášovi za jejich odvahu svá svědectví uveřejnit. Věřím, že nám všem budou jejich příběhy o jejich osobní cestě ke službě Bohu živému povzbuzením a dokladem o Boží lásce v Ježíši Kristu.

ZPRÁVY ZE STARŠOVSTVA

Jan Macek

Výňatky z pravidelných i mimořádných jednání staršovstva 1., 7. a 29. září a 8. a 12. října. Od září se setkání účastní i nový správce sboru kazatel Roman Neumann.

Sestra Marie Kampová se rozhodla změnit svůj pracovní poměr ke sboru. Od začátku listopadu bude externě vykonávat již jen práci související s účetnictvím, pastorační si ponechá jako svou dobrovolnou službu. Administrativní práci pro sbor opouští úplně. Jejího odchodu litujeme a ceníme si její oddané osmnáctileté služby. Staršovstvo hledá náhradu.

Hovořili jsme s manželi Markétou a Tomášem Navrátilovými, kteří požádali o křest a členství v našem sboru. Přípravu ke křtu vedl kazatel Pavel Lukáš. S vděčností a radostí jsme je přijali.

Roman Neumann představil nový model středečního studia bible, který staršovstvo podpořilo. Studium se bude odehrávat ve třech skupinách jednou za čtrnáct dní vždy ve středu od 18:30 do 20:00 po celý školní rok. Formou rozhovoru nad textem se bude probírat list Galatským. Skupiny povedou Roman Neumann, Zdeňka Neumannová a Jan Macek.

Hovořili jsme se Zdeňkou Neumannovou, která je od 1.7. novou zaměstnankyní sboru. Její úvazek ve sboru je určen na pastorační a coaching, není ale určen jen členům. Naopak, doufáme, že o službu bude zájem i mimo sbor. Zdeňka také působí na škole Noe, kde učí Křesťanskou výchovu. Na sborový účet pod vs. 12 je možné posílat příspěvky určené přímo na podporu její činnosti. Vidíme ve Zdenčině službě velkou příležitost ve službě sboru i městu a prosíme celé společenství o podporu.

Řešili jsme výzvy spojené s epidemií a vládními opatřeními. Ať už šlo o přesun křtů a členského shromáždění (které jsme také připravovali) na 4.10. nebo opětovný přechod na živé přenosy.

Staršovstvo souhlasí se křtem Adama Petriláka a požehnáním Alice Kampové kazatelem Danielem Kvasničkou 15.11.

Rada školy se v září poprvé sešla v novém složení. Pověřili jsme Petra Kotase, aby jako nového předsedu Radě navrhl Michala Picku.

Na modlitebním setkání jsme se modlili za celou situaci s covidem a nouzovým stavem, za celý sbor a jeho přátele i návštěvníky a za konkrétní jednotlivce a služby sboru v době druhé vlny pandemie.

Narodil jsem se v roce 1970 ve Dvoře Králové nad Labem. Tatínek pocházel z křesťanské rodiny, maminka nikoliv. V prvních letech mého života jsme do shromáždění nechodili.

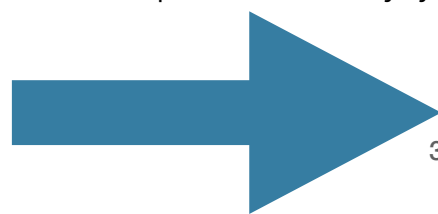
V roce 1980 jsme se přestěhovali do České Skalice a rodiče začali spolu se mnou a mojí mladší sestrou navštěvovat tamní sbor Církve bratrské. Po několika letech maminka uvěřila a spolu s tatínkem se stali členy Církve bratrské. Tatínek byl v mládí aktivní sportovec a i já jsem začal aktivně sportovat.

Ve 14 letech po ukončení základní školy jsem odešel do Hradce Králové studovat střední školu, navštěvoval jsem s rodiči nedělní bohoslužby a v případě, že mi to dovolil čas, jsem chodil na mládež. V HK jsem měl kamarády z fotbalového prostředí a lákalo mě spíše toto než chození do mládeže. Po maturitě jsem začal studovat VŠ v Ostravě, domů jezdil pouze občas a také pouze občas navštívil místní CB. Maminka se za to na mě zlobila, ale to bylo vše, co mohla dělat.

Po ukončení VŠ v roce 1993 jsem nastoupil do svého prvního zaměstnání v Pardubicích, na víkendy jsem jezdil domů, v neděli šel s rodiči na bohoslužbu a pak odjez zpět do Pardubic. Po roce jsem zaměstnání opustil a začal podnikat.

V roce 1996 jsem potkal svoji manželku Markétu a v roce 1999 jsme se vzali. Ač jsem nebyl obráceným křesťanem, přesto jsem cítil, že není dobré opustit společenství církve. Začali jsme spolu navštěvovat místní CB (tehdy ještě na Masarykově náměstí) a potom i Archu, kde byl tehdy kazatelem Tomáš Holubec. Byli jsme nedělními návštěvníky a přes týden pro mě Pán Bůh neexistoval. Během let 2000-2004 se nám postupně narodily dcery Anička, Eliška a syn Tomáš. Potom jsme na pár let přestali do shromáždění chodit.

V roce 2016 mi zemřela maminka, trávil jsem s ní v posledních měsících hodně času a s ní jsem se začal modlit a prosit Pána Boha o odpuštění. Kladla mi na srdce, že jedině víra v Pána Ježíše je ta jediná správná cesta na tomto světě. Slíbil jsem jí, že se vrátím do shromáždění a týden po její smrti jsem spolu s dětmi navštívil po delší době Archu. Byl jsem za to velmi rád a dovolím si tvrdit, že to nedělní odpoledne jsem byl šťastný (dobře si na to vše pamatuji). Začal jsem znovu navštěvovat nedělní bohoslužby, začal se modlit a prosit Ježíše za odpuštění a spasení. Ježíš se nade mnou smiloval a přijal jsem ho do svého srdce a života. Jednoho dne jsem Markétě řekl, že bych se chtěl nechat pokřtít, ona mi odpověděla, už požádala kazatele o svou přípravu na křest. Překvapilo mě to a byl jsem za to rád.

SVĚDECTVÍ

Tomáš a Markéta Navrátilovi

Společně jsme absolvovali přípravu na křest s Pavlem Lukášem a 4. 10.2020 jsme byli pokřtěni a přijati do CB. Jsem velmi rád, že jsme mohli odevzdat své životy Pánu Ježíši a jsme vděčni, že můžeme patřit do společenství Archy.

Tomáš Navrátil

Den 4. 10. 2020 byl pro mě velký a významný. Ponořením jsem za sebou nechala svůj předešlý život. Veliké poděkování patří Pavlu Lukášovi, který se s námi trpělivě scházel a několik měsíců se nám věnoval.

Vše začalo v roce 1996, kdy jsem poznala Tomáše. Sama pocházím ze silně nevěřící rodiny. Můj otec od nás odešel v den mých 18. narozenin a od té doby jsem ho neviděla. Moje mamka a dva bratři sdílí zcela odlišný pohled na svět, a přesto bych jim moc přála, aby jednou mohla jejich srdce změkknout a měli možnost poznat Boží milost a odpuštění tak, jak jsem to mohla poznat já.

Tomášova rodina žila v České Skalici a navštěvovala zde sbor CB. Spolu s Tomášem jsme občas chodili na bohoslužby v České Skalici a v Pardubicích. V roce 1999 jsme se vzali a pak se nám narodily dvě dcery. Po narození syna jsem přestala v záplavě povinností do sboru chodit.

Nástupem do školy Noe, jejíž prostředí mě velmi ovlivnilo, začal můj vztah k Pánu Bohu. Poznala jsem zde úžasné lidi. Mojí nejbližší kolegyní byla Jindřiška Tabačanová, se kterou jsem často mluvila o víře, o Bibli, o životě a její nenásilná a láskyplná forma mě přivedla zpět do Archy a následně i k obrácení a k Pánu Ježíši. Začala jsem číst Bibli a knížky s křesťanskou tematikou. Knižka Podivín od Jamese S. Bennetta mě velmi zasáhla - to byl okamžik, kdy jsem cítila Boží blízkost.

V roce 2019 jsem se přihlásila na kurz Alfa, což byla další obohacující zkušenost. Následně jsem začala navštěvovat skupinku, ve které se cítím velmi dobře mezi Štěpánkou Novákovou, Luckou Bořkovou a Janou Mrázovou, za což jsem velmi ráda.

Postupem času jsem získávala jistotu, že víra v Ježíše Krista je ta správná cesta, a teď už vím, že můj život patří Jemu.

PS: Ráda bych ještě vyjádřila vděčnost a poděkování Daně a Petrovi Kotasovým.

Markéta Navrátilová

SVĚDECTVÍ

Zuzana Riegrová

Jsem "kostelní" dítě, které prošlo malou, střední i velkou besídku, takže jsem vždy věděla, že Pán Bůh je.

Když mi bylo okolo 15ti let, tak se najednou většina mých vrstevníků začala křtít. Nechápala jsem proč, byla jsem věřící stejně jako oni, ale tuhle potřebu jsem zkrátka neměla.

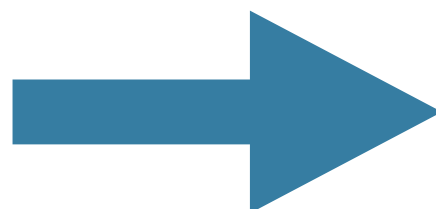
Minulý rok jsem jela na měsíc do školy do Anglie, jednalo se o mojí první velkou samostatnou cestu. Při balení mi mamka strčila do kufru cestovní bibli a vytrhané stránky z pomůcky ke čtení Bible „Denní čtení; Úvahy nad Hesly Jednoty bratrské“. Ošklíbala jsem se, ale s mamčinými slovy: "Budeš ráda" jsem si ji tam nechala.

Už samotný odjezd do Anglie byl poněkud dramatický, ale nakonec jsem v pořádku dorazila na kolej, kde jsem byla ubytovaná. V Anglii jsem byla "malou Zuzankou ve velkém světě", neměla jsem tam nikoho. Až když se člověk cítí opravdu sám, tak si uvědomí, že ve skutečnosti sám není. Každé ráno jsem si s povděkem četla z vytrhaných listů pomůcky a jim odpovídající verše. Bylo zvláštní jak to, co jsem četla, ač to bylo dva roky staré, ke mně nějakým způsobem promlouvalo. Naprosto to zapadalo do situací, které jsem řešila.

Týden uběhl jako voda, neděle byla tady. Na doporučení Kristýnky Widenkové jsem šla na bohoslužbu do kostela Emmanuel Church. Byla jsem velice nervózní, ale lidé v kostele se mě hned ujali. Když jsem jim vysvětlila, co v Bristolu dělám a kde přesně bydlím, tak mě hnedle seznámili se Sarah, která bydlí na Clifton Hill. Měla jsem velkou radost, že najednou patřím do nějakého společenství. V mojí třídě jsem si nenašla žádného kamaráda.

Během následujícího týdne jsme se se Sarah sešly. Bylo to moc milé. V neděli jsme se měly potkat opět v kostele, ale nakonec odjeli s manželem na dovolenou. Byla jsem z toho smutná, ale nakonec se mi podařilo seznámit se s Rachel, která též bydlí na Clifton Hill. Má druhá bohoslužba v Anglii byla také jiná tím, že jsem zažila něco, co nikdy dříve. Kázání bylo na téma "Jonáš" typicky besídkovské, slyšela jsem ten příběh již mnohokrát před tím, ale najednou jsem ho jaksi "pochopila". Nevím, jak to mám vyjádřit. Odcházela jsem z kostela a vnímala jsem radost, která byla veliká a zvláštní.

Po mém návratu, jsme jeli s rodiči na dovolenou. Mluvila jsem o tom s mamkou, která zavelela, že to mám říct Honzovi, a poprosit ho, ať mě vede v předkřestní přípravě, že to nesmíme nechat vyhasnout. Inu, na Relaxu jsem tak učinila a v září jsem začala chodit na předkřestí.

SVĚDECTVÍ

Zuzana Riegrová

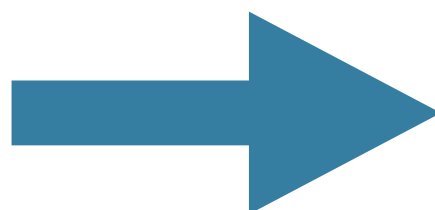
Scházeli jsme se jednou za 14 dní v úterý po škole. Postupně jsme procházeli základní otázky "Kdo je Bůh?"; "Co to znamená být člen církve?"; "Proč do sboru vstupujeme?" atd. plus jsme postupně pročítali evangelia.

Když se mě moji blízcí kamarádi ze třídy ptali, kam stále v to úterý spěchám, tak jsem jim to, byť věděli, že jsem křesťanka, s ostychem sdělila. Jejich reakce mě udivila, zeptali se, zdali budou moci můj křest vidět. Slíbila jsem, že je pozvu.

Původně jsem měla mít křtiny o Velikonocích, ale z důvodu epidemiologické krize se nic konat nemohlo. A také jsem byla hodně nemocná, prodělala jsem velice rozsáhlý zápal plic, který mě vyřadil z provozu téměř na 2 měsíce. Tuto událost považuji za chvíli, kdy se má víra prohloubila, bylo mi opravdu velice zle. Další milník, který mě posunul, byla příprava a absolvování přijímacích zkoušek na VŠ. Učila jsem se, jak jsem mohla, všude jsem jezdila, bylo to neskutečně vyčerpávající. O to horší bylo, když mi chodily dopisy z děkanátů, že mě neberou nikam, kam jsem si přála. Byla jsem z toho zničená, ale přijala jsem fakta, jaká byla. Musela jsem.

Už jsem ani nedoufala, byť jsem posílala nějaká ta odvolání, a v půli srpna mi přišlo, že mě berou na mou vysněnou školu, ať se dle rozpisu dostavím k zápisu. Nechápala jsem nic. V Brně, kde jsem měla nastoupit na FF na Francouzštinu, jsem již byla zapsaná a vše bylo zajištěné, a najednou bum. Nevěděla jsem, co si mám počít, měla jsem 14 dní na rozhodnutí, zda-li se pojedou zapsat do Prahy na 1 LF či ne.

Nakonec jsem se rozhodla, že to zkusím. Zapsala jsem se. Ale další problém, co bydlení? Všechny koleje a výhodné byty jsou prý plné. Neměla jsem nic. Následující týden jsem tedy jela do Prahy, žádat o koleje, ale nevěřila jsem, že bych mohla uspět. Vyhradila jsem si na hledání celý den, ale po první návštěvě kolejí se ukázalo, že to bylo zbytečné. Cituji pí. ze sekretariátu "... ano, slečno, můžete nastoupit, včera se nám odhlásili 2 lidé, zaplatte mi zálohu a počítáme s vámi. Nástup za 9 dní." Bylo to ohromné. Pak už jen detail, na kterém záleželo, s kým tam budu?

SVĚDECTVÍ

Zuzana Riegrová

Vše dopadlo dobře, bydlím s dlouholetou kamarádkou, která je dokonce na stejné škole. Pán Bůh se o své ovečky stará, zametá jim správné cestičky. Tím bych ráda odpověděla na otázku „Kdo je pro Tebe Kristus?“. Tento dotaz mi byl kladen během předkřestní, na staršovstvu i po křtu. Bylo pro mě těžké pojmenovat to něco, Kdo - co tu s námi je, Koho - co člověk vnitřně vnímá. Pro mě je Kristus jakási jistota, vím, že když se něco děje, byť mi to v tu danou chvíli nemusí být třeba dvakrát po chuti, tak že to má svůj význam; zkouška, ponaučení, upomenutí..., ale podstatné je, že výsledný stav bude ten správný, takový jaký být má.

Korintským 10;13 „Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.“

Křtiny proběhly hodně narychlo, z důvodu covidu, přesně před 15 dny. Jsem moc ráda, že i přesto se mohli zúčastnit moji nejbližší i jiní. Tu neděli bylo strašně moc vjemů a dojmů, trvalo mi, než jsem vše vstřebala. Bylo to krásné.

Evergreenská dovolená 2020

Proběhla ve dnech 25.-29. září

Jako už tradičně jsme se i letos jako skupina evergreenů vydali na společný prodloužený víkend, tentokrát do Jizerských hor. V době poznamenané epidemií se nás tohoto pobytu účastnilo pouze jedenáct dospělých a šest dětí, ale i v této komornější sestavě se pobyt velmi vydařil. Počasí nám sice úplně nepřálo, ale to nás neodradilo od několika výletů, vč. nedělní návštěvy sboru CB v Liberci. Na chatě jsme se pak společně zamýšleli nad Božími příkazy a přísliby a jejich platností do dnešních dnů. Pro mě to byl velmi přínosný a osvěžující víkend a věřím, že i ostatní účastníci se domů vrátili duchovně a duševně svěžeji, než odjízděli.

Vláďa Zbytek

Pánská víkendovka

Proběhla ve dnech 2.-3. září

Pánská víkendovka začala, jak by měla začít každá správná pánská akce - nastoupili jsme do špatného vlaku. Objekt, na který jsme dorazili, byl obří. Byl až pro sedmdesát lidí a nás bylo jen deset. Každý pokoj měl dvě patra. V přízemí byla velká společenská místnost, která měla i stolní fotbal.

Po večeri, kterou jsme si připravili, začal program. Měl ho Honza M. a byl o Ježíši, jako správném muži. Následovala společenská hra o tom, co by měl umět muž, kterou měl Šimon F. Při hře jsme se rozdělili do tří skupin: muži, ženy a nejchytřejší. Tyto skupiny nás provázeli až do konce akce.

Ke konci akce jsme opékali kuře a zahráli airsoft. Akce byla úžasná, moc jsem si ji užil.

Šimon Blažek

Dámská víkendovka

Proběhla ve dnech 2.-4.září

S Johčou Kalenskou jsme si jednou během léta řekly, že by bylo báječné uspořádat nějakou akci, která by byla příležitostí pro hlubší seznámení a možná i vybudování nových vztahů pro slečny (a mladé paní :D) v našem okolí. Tak se stalo, že jsme první víkend v říjnu sbalily kufry a s dalšími 14 holčinami jsme odjely do Orlických hor do Bystrého. Cílem akce bylo se zrelaxovat a pobýt spolu v pěkné přírodě. Myslím, že to se nám povedlo. Byl to poslední víkend, kdy bylo možné se setkávat ve větších skupinách (ano, zní to humorně, když řeknu, že skupina 16 lidí je větší skupina) a Pán Bůh i zařídil nádherné počasí. Část plánu „zrelaxovat se a pobýt spolu venku“ tím byla splněna. Zároveň jsme chtěly, aby byl prostor pro zamyšlení a hlubší diskuze. Nechtěly jsme, aby se víkendovka obrátila jen v typickou holčičí „kecárnu“ o klucích. Naopak jsme téma zaměřily na nás samotné, jak sami sebe vnímáme, jak vnímáme očekávání ostatních a jak se na nás dívá Bůh. Byla to výzva se sdílet o vlastních pochybnostech a nejistotách, odhalit se jedna druhé. Ale mám za to, že právě tyhle momenty, kdy si člověk dovolí o sobě říci víc, než by mu bylo přirozené, vytváří pevnější vazby mezi námi. A tím byl splněn poslední bodu plánu „lépe se mezi sebou poznat“. Byl to krásný víkend s úžasnými lidmi v dechberoucí přírodě. Co víc si přát 😊

Petra Jindrová

ROZHOVOR SE ZDENKOU NEUMANNOVOU

Bratři a sestry, milí čtenáři SN,

většina z nás již byla seznámena na VČS, nebo má informaci ze sborového webu, že staršovstvo zřídilo ve sboru službu Pastoračního poradenství a pastoračním poradcem pověřilo sestru Zdeňku Neumannovou. Zdeňka má nejen teoretické znalosti - absolvovala obor Pastýřská péče na ETS a vysokoškolské studium v oboru Poradenství ve vzdělávání v Praze - ale má i praktické zkušenosti s touto službou ve sboru v Levicích.

Především pak pro vás, kteří dosud žádné informace nemáte, využíváme možnost prezentace této služby ještě prostřednictvím SN, a to formou rozhovoru přímo se sestrou Zdeňkou.

Milá Zdeňko,

jistě se shodneme, že služba pastorační není pro křesťanské prostředí zcela novým pojmem a asi většina křesťanů nepochybuje o tom, že je i potřebná a do církve patří. Tedy většina z nás si možná pastorační spojuje pouze s křesťany. Ale stačí např. letmý pohled do wikipedie, kde se mj. uvádí, že se jde o „působení církve i navenek“ a podobně na našem sborovém webu si můžeme v této souvislosti v nabídce přečíst „*Služba je pro hledající i věřící lidi.*“ Na webu dále nabízíme - *Doprovázení lidí v různých životních situacích (nemoc, deprese, starosti, hledání směru, hledání identity a jiné).* - *Vedení rozhovoru s otevřenými otázkami.* - *Koučovací rozhovor.* - *Pomoc v hledání biblického pohledu na člověka a zdrojů Boží pomoci.* - *Doprovázení s modlitbou.*

Můžeš tedy povědět jak rozumět pastorační či pastoračnímu poradenství nebo něco doplnit?

Definicí pro pastorační je mnoho, mě je nejbližší tato: Ujít kousek cesty s člověkem, který se ocitl v nějaké situaci, která je pro něj složitá. Podpořit ho v hledání zdrojů, které mu pomohou se posunout. Snažili jsme se na webu o výstižné shrnutí. Forma jak se posunout může být pro každého jiná.

V úvodu jsme zmínili, že se jedná i o službu veřejnosti.

Jaký je zájem o tuto službu mimo církev a jak navazuje kontakty tam?

Lidé v těžké situaci hledají. Jedna zkušenost z předešlé služby: Paní doktorka z psychiatrické ambulance mi doporučila svou pacientku, protože viděla, že problémy, které řeší, se dotýkají duchovní oblasti. Prožili jsme mnoho setkání. V průběhu zpovědi na základě desatera, tato žena mohla uvidět některé kořeny svých problémů. Stále není v cíli, ale začala si uvědomovat svou zodpovědnost a začala bojovat proti apatii, která ji držela doma v depresi a nečinnosti. Společně s léčbou a s odevzdáváním Ježíši oblasti života, které nebyly uzdravené, jsme mohly vidět postupné změny. Práce s těmito lidmi je většinou dlouhodobá. Tato žena prožila silnou touhu, aby lidé v paneláku, kde bydlí, byli zachráněni. Scházely jsme se u ní na studijní a modlitební skupinku. Otevřela svou domácnost a učila se žít podle biblických přikázání.

Změnou bydliště ve službě pro veřejnost začínáme od začátku. Bydlíme v Arše od července 2020, nemáme známé, které člověk ve městě přirozeně získá, když na jednom místě žije dlouho. Jsem ale komunikativní a je mi přirozené navazovat vztahy. Modlím se za příležitosti. Jsem vděčná, že díky lidem z Archy, se již taková možnost spolupráce naskytla. Začala jsem pracovat s jednou rodinou mimo Archu i jednotlivci, které mi Bůh poslal do cesty ještě o prázdninách.

Předpokládám, že zde tato služba může být také příležitostí k pozvání k Bohu a do společenství církve resp. že má i misijní potenciál.

Je tomu tak? Zajímají se lidé i o Boha, když hledají pomoc v této službě?

Službu od začátku prezentuji jako projekt Archy. Tedy lidé vědí, že jsem věřící, kde hledám zdroj. Ptám se, zda se za ně mohu modlit a co by Bohu chtěli říci. Podle situace se dostaneme k evangeliu. Modlím se, abych poznala, na jaké části cesty lidé jsou, jaké mají hodnoty. Chtěla bych být naslouchající Duchu Svatému. Hledám, kdy je ta správná chvíle a jaká jsou správná slova v dané situaci, abych evangelium nezneužila pro manipulaci.

Možná někteří znejistěli, když v této souvislosti zaslechli nebo si přečetli slovo „koučink“. Pravděpodobně se někteří s tímto pojmem ještě nesetkali nebo alespoň ne na půdě církevní práce.

Můžeš tedy stručně vysvětlit co je koučink, a jak je možné jej uplatnit i v oblasti pastorage?

Líbí se mi tato definice koučinku: „Koučink je jiná forma učení se“ (K.Vaněk). Když se ocitneme v situaci, která nás zastavila a víme, že ji potřebujeme vyřešit, tak právě koučink může být dobrým prostředkem, jak se na situaci podívat pomocí otázek, které jsem si možná sám nepoložil. Otázky a hlavně odpovědi klienta mohou pomoci se z místa pohnout rychleji. Cílem koučinku jsou kroky v přítomnosti, které budou mít vliv na budoucnost.

Otázky jsou mocný nástroj. Pán Ježíš je používal často k tomu, aby si lidé situaci sami uvědomili a rozuměli svým postojům nebo hodnotám. Není to i pro nás dobrý způsob jak respektovat lidskou svobodu a nechat druhé přemýšlet? V pastoraaci mi otázky pomáhají nepřebírat zodpovědnost za věci, které jsou zodpovědností člověka, se kterým spolupracuji. Pastorage pro mě není soubor rad, které budou fungovat. Je to cesta, jak se učit situaci vyhodnotit, učit se důvěřovat Bohu a Jeho Slovu. Právě otázky z metody koučinku mě posunuly i v pastoraaci. Vždy se dopředu domluvíme, zda je pro daného člověka lepší koučink nebo pastorační poradenství.

Možná by bylo dobré také zmínit nějaké Tvé zkušenosti z dosavadní praxe.

Za všechny příběhy bych zmínila jeden. Příběh ženy, která prožila rozvod a velké zklamání, po rozvodu se znovu vdala za nevěřícího muže, ale znovu toužila po tom dát svůj život s Bohem do pořádku. Tak jsme se setkávaly a díky Bohu mohla prožít pokání a odpuštění, cestou i uzdravení. Snažím se pozorně naslouchat a modlit se, povzbudit lidi v rozhodném následování Krista. Většinou se věnuji při dlouhodobé péči ženám.

Každý vedoucí v církvi, který má na starosti práci se skupinou, má příležitost dotýkat se v pastorační situaci, které lidé kolem řeší. V takových situacích jsem byla od 17 let, kdy jsem začala pracovat s dorostem. Od té doby jsem stála v několika různých službách, vždy to byla práce s lidmi. Bůh mi dal dary jako empatii, naslouchání a komunikativnost. Jsem vděčná za rodinu, která mi dala základy zdravého selského rozumu, ETS, kde jsem získala teologický základ, za pobyt v Anglii, kde jsem viděla, jak věci řeší v praxi, za knihy, které se vydávají a jsou dostupné i za koučovací kurz, který mi dal větší jistotu v kladení otázek v procesu pomoci druhým. Jako pastorační poradce jsem pracovala ve sboru CB v Levicích. Jsem vděčná Bohu, za Jeho trpělivost a žasnu, když vidím, že lidé kolem mě mohou prožít odpuštění, úlevu a chválu Bohu.

Jeden den pracuji pro školu Noe, kde vyučuji křesťanskou výchovu. Mám radost z otázek i zájmu mladých lidí v Noe.

V čem nebo jak Tě může sbor v této službě podporovat?

Velkou podporu vidím v tom, že naše staršovstvo práci podpořilo a zastřešilo. Tato práce je časově náročná a jsem vděčná, že mohu svůj čas věnovat pro potřeby lidí.

Ocenila bych modlitební zázemí, protože někdy rozmotat složitost životního příběhu, vést kroky k uzdravení a nápravě, podporovat, povzbuzovat a mít trpělivost, když se „nic neděje“ je náročné. V této službě je nutné zpovědní tajemství, tak je člověk někdy v tom s Bohem sám. Prosím za modlitby za moudrost a růst v závislosti na Bohu. Prosím za vedení Duchem svatým.

Ještě je důležité povědět něco k finanční stránce této práce, protože např. koučink nebo i obecně poradenství, myslím teď mimo církev, je služba, která je běžně nabízena za úplatu.

Jaký je přístup k této záležitosti u těch, kteří využívají tuto službu a jsou mimo církev?

Každý, kdo vidí tuto službu Archy jako důležitou součást, jak může církev Kristova sloužit lidem, může přispět dobrovolným darem. Tento dar může poslat na účet Archy a je možné požádat o potvrzení o daru pro daňové přiznání. Tuto možnost, jak se podílet na této službě, mají všichni lidé.

K finanční otázce jen ještě dodám:

Sestra Zdeňka Neumannová je pověřena poradcem jako zaměstnanec sboru na částečný úvazek, protože ještě učí ve škole NOE Křesťanskou výchovu. Jako církev jsme neziskovou organizací, proto je možný pouze jediný způsob jak přistoupit k této záležitosti. Staršovstvo tedy stanovilo, že pokud by kdokoliv ze sboru nebo mimo církev chtěl tuto službu finančně podpořit, pak může využít možnost daru na účet Archy 2000380583/2010 s variabilním symbolem 12.

Je něco, co bys ráda ještě chtěla dodat či vzkázat čtenářům?

Být slabý se nikdy nenosilo dobře. V dnešní době to není jiné, ale právě v našich slabostech se může projevit Boží síla. Když do našeho života pustíme Ježíše, aby se stal Pánem, tak se budou dít věci... v našem životě i kolem nás. Naše slabost a křehkost se může proměnit v Jeho sílu. Sílu pokání, odpuštění a nového začátku. Těším se, že můžeme být u toho, že si každého z nás chce Pán Ježíš použít pro Jeho záměr, pokud mu to dovolíme.

Děkuji za rozhovor a přeji Ti Boží požehnání, moudrost a vedení v této službě.

ptala se Dagmar Kalvachová-Pol.

ZA CO SE MODLÍME

Dagmar Kalvachová -Pol.

Bratři a sestry,

tématem tohoto SN je SVĚDECTVÍ o Bohu, o Jeho moci a lásce k nám lidem, o osobní víře v Pána Ježíše Krista.

O Bohu svědčí jeho stvořitelské dílo, jak čteme v (Řím 1:19-20): „Vždyť to, co lze o Bohu poznat, je jim přístupné, Bůh jim to přece odhalil. Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu.“

Pán Ježíš povolal ke svědectví také své učedníky: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.“(Mk 16:15)... a získávejte mi učedníky,... (Mt 28:19).

To se dnes jistě děje skrze církve - lidé jsou obklopeni kostely, kam mohou přijít, máme mnoho těch, kteří jsou přímo určeni svým povoláním vykládat Bo-ží slovo a vést lidi k Bohu (kazatelé, pastoři, misionáři). Dnes můžeme také sdílet evangelium různým způsobem, a přenášet i bohoslužby prostřednictvím sociálních sítí, poslouchat křesťanské rádio, občas je možné sledovat i křesťanské televizní pořady, apod.

Ale přesto jsme zde ještě i my jednotliví křesťané. Víme, že pokud chceme někoho v dnešním světě oslovit, jsou to právě naše osobní kontakty a náš viditelný život s Bohem. Osobní svědectví je nezastupitelné, často slyšíme, že nejvíce oslovuje.

Myslíme na tento náš úkol, záleží nám na lidech okolo nás, modlíme se za konkrétní lidi? Pokud jsme upřímní, musíme přiznat, že někdy ano, někdy ne, někdy nemáme dost odvahy, jindy se obáváme nepochopení nebo jinak selháváme. O našem sboru řekl kazatel, který byl asi rok s námi v bližším kontaktu - „v tak velkém sboru, v tak velkém městě by mělo být více nových lidí oslovených z kontaktů jednotlivých členů sboru“. Jak budeme reagovat na toto upozornění?

Modleme se

- za konkrétní členy našich rodin a lidi v našem okolí, kteří neznají Ježíše Krista.
- za odvalu ke svědectví, rozpoznání příležitostí, vhodné slovo v rozhovorech s lidmi.
- za svoji věrnost a pravdivý život, kterým můžeme dosvědčovat svůj vztah s Bohem, abychom naopak nebyli překážkou lidem na cestě k Bohu.
- za Boží požehnání i pro služebníky v církvi a ostatní služebníky, kteří využívají ke zvěstování i jiné možnosti, které umožňuje dnešní technický svět.

Epidemie covid-19 nekončí a situace se spíš zhoršuje - neustávejme tedy v modlitbách za nemocné i zdravotníky, a nezapomínejme podle Písma na „prosby, modlitby, přimluvy, díkůvzdání za všechny lidi, za vládcy a za všechny, kteří mají v rukou moc“. (1.Tim 2:1). Jako křesťané budme příkladem i v podřizování se vládní moci, jak čteme v listu (Řím 13:1).

SLUŽBY CB PARDUBICE

Awana klub	Dagmar Kalenská	tel. 606 723 207
Práce s dorostem	Alois Blažek	tel. 778 770 680
Schůzky mládeže	Jan Macek	tel. 735 166 425
Evergreeni	Marek Kalvach	tel. 736 466 891
Kurzy Alfa	Martin Hambálek	tel. 774 319 418
Knihovna	Irena Hambálková	tel. 461 100 142
Chválící skupinka	Petr Kalvach ml.	tel. 777 043 356
Chválící skupinka	Jiří Čermák	tel. 730 617 153
Pastorační pracovník	Zdeňka Neumannová	tel. 603 294 113
Pracovník kanceláře, pokladník		tel. 732 157 375
Varhanní doprovod	Daniela Kampová	tel. 721 507 844
Správce sborového domu	Petr Kalvach st.	tel. 730 192 185

ELIM Pardubice - křesťanská společnost pro diakonii z.s.

Výbor pobočky: Vladimír Lukáš (předseda), Eva Widenská, Marek Kalvach

Kavárna a knihkupectví: Dagmar Kalvachová (Dubinská)

Seniorklub: vedoucí Vladimír Lukáš, zástupce Petr Kalvach st.

Č.ú. pro vaše případné sponzorské dary: 3368788389/0800

NOE - Křesťanská základní škola a mateřská škola

Finanční dary na potřeby školy můžete počítat na účet školy:

Č.ú.: 2200446559/2010

Variabilní symbol pro ZŠ: 99 a rodné číslo bez čísla za lomítkem

Variabilní symbol pro MŠ: 88 a rodné číslo bez čísla za lomítkem

Do poznámky uveďte Vaše telefonní číslo.

Pravidelná setkání

ČTVRTEK	Awana klub	17:00	Archa
	Studium bible	18:30	Kvasín, sudé týdny
PÁTEK	Dorost	16:30	Archa, klubovna
SOBOTA	Mládež	18:00	Archa, malý sál
NEDĚLE	Modlitební chvíle	9:00	Archa, kavárna
	Bohoslužba	9:30	Archa, velký sál
	Bohoslužba	9:15	Kvasín
	Evergreeni	18:00	Archa, malý sál

Číslo účtu sboru CB Pardubice **2000380583/2010**

Konstantní symbol: 558

Variabilní symbol: vaše rodné číslo (bez čísla za lomítkem), před které uvedete následující dvojčíslí podle druhu určení platby

		VS
Dary	dary, desátky	11
	dary pro pastorační poradenství	12
	dary mládež	13
	dary alfa	14
	dary Ukrajina	15
	dary Awana klub	16
	dary pro potřebné	17
	dary NOE -příprava a propagace stavby budovy	18
	dary NOE- příspěvky zřizovatele	19
CTS	vratná kauce CTS	2
Mládež	English Camp	3
	další akce mládeže (po předchozí dohodě)	31,32...
Sbor	Relax 50+	50
	Rodinný EC	51
	další akce sboru (po předchozí dohodě)	52,53...
Awana	Klub Awana	60
	tábor Awany	61

Sborový list vychází jako měsíčník sboru Církve bratrské v Pardubicích. Všechny připomínky, podněty a nápady či modlitební předměty adresujte, prosím, redakci Sborového listu:

Jan Macek jan.macek@cb.cz

[Eliška Bečková](mailto:Eliška.Bečková.el.beckova@gmail.com) el.beckova@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla listopad 2020.
Náklady na vydání tohoto čísla činí asi 10Kč.

Církev bratrská-Archa
Pardubice
Lonkova 512
530 09 Pardubice
pardubice@cb.cz
www.cb.cz/pardubice

Kazatel sboru

Roman Neumann
Tel. 604 294 376
roman.neumann@cb.cz

Vikář

Jan Macek
tel. 735 166 425
jan.macek@cb.cz

Starší sboru

Radomír Kalenský st.
místopředseda
tel. 606 788 791
radomir.kalensky@gmail.com

Alois Blažek
tel. 775 770 680
blazekalois@gmail.com

Petr Kalvach ml.
tel. 777 043 356
boss77@seznam.cz

Dagmar Kalvachová Pol.
tel. 736 658 176
dagmar.kalvachova@seznam.cz

Petr Kotas
tel. 602 309 227
f.trade@email.cz

Jakub Řehák
tel. 775 322 268
rehak.jakub@gmail.com

Vladimír Zbytek
tel. 604687607
vzbytek@gmail.com